

Prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni) (jud.S.Bîcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.A.Minciuna, V.Sîrbu, V.Mihaila)

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Onceanu Leonid,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Onceanu Leonid
împotriva lui Grigoreț Ion cu privire la încasarea dobânzii de întârziere,
împotriva încheierii din 18 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 22 martie 2017 Onceanu Leonid a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Grigoreț Ion cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

A solicitat reclamantul Onceanu Leonid admiterea cererii cu încasarea din contul
pârâtului Grigoreț Ion a dobânzii de întârziere în sumă de 78850 dolari SUA pentru
perioada 01 martie 2002-05 decembrie 2016.

Prin hotărârea din 08 iunie 2017 a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) s-a
respins cererea de chemare în judecată depusă de Onceanu Leonid împotriva lui
Grigoreț Ion cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

La 13 iulie 2017 Onceanu Leonid a depus cerere de apel împotriva hotărârii din
08 iunie 2017 a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), solicitând repunerea cererii de
apel în termen, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de
admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 18 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins
cererea de repunere în termen și s-a restituit cererea de apel depusă de Onceanu Leonid
împotriva hotărârii din 08 iunie 2017 a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), ca fiind
depusă tardiv.

La 11 ianuarie 2018 Onceanu Leonid a declarat recurs împotriva încheierii din 18
octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii contestate,
repunerea cererii de apel în termen cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanța
de apel la faza primirii cererii de apel.

În motivarea recursului recurentul Onceanu Leonid a invocat că în perioada 30
iunie 2017-13 iulie 2017 a fost internat în spital, astfel fiind în imposibilitate de a
depune cerere de apel în termen.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a
recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată la 18 octombrie 2017, iar Onceanu Leonid a declarat recurs la 11 ianuarie 2018. Materialele cauzei atestă că Onceanu Leonid a primit încheierea contestată la 05 ianuarie 2018 (f.d.97).

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat la 11 ianuarie 2018 de către Onceanu Leonid împotriva încheierii din 18 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este depus în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Onceanu Leonid neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea din 08 iunie 2017 a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Onceanu Leonid împotriva lui Grigoreț Ion cu privire la încasarea dobânzii de întârziere (f.d.69, 72-75).

Tot aici, este de menționat că Onceanu Leonid a fost prezent la examinarea cauzei în instanța de fond, inclusiv la ședința de judecată când a fost pronunțată hotărârea judecătorească, primind dispozitivul hotărârii la 08 iunie 2017 (f.d.70).

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113 alin.(1) Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

La 13 iulie 2017 Onceanu Leonid a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 08 iunie 2017 a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), solicitând repunerea cererii de apel în termen, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.77-78).

În conformitate cu art. 369 alin.(1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Astfel, prin încheierea din 18 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit cererea de apel depusă de Onceanu

Leonid împotriva hotărârii din 08 iunie 2017 a Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni), ca fiind depusă tardiv (f.d.94-95).

Colegiul apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de apel precum că Onceanu Leonid a depus cererea de apel în afara termenului legal, deoarece art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, menționat și *supra*, statuează expres precum că acest termen se calculează de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

La acest capitol, instanța de apel corect a reținut precum că rezultând din prevederile art. 236 alin.(5), art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă ultima zi de declarare a apelului împotriva hotărârii din 08 iunie 2017 este 08 iulie 2017.

Concomitent Colegiul relevă că instanța de apel justificat a menționat că în perioada de la primirea dispozitivului hotărârii până la data internării în spital, 30 iunie 2017, a trecut un termen de 22 zile, perioadă în care apelantul a dispus de posibilitatea depunerii cererii de apel în termen, drept ce nu a fost exercitat.

Colegiul reiterează că apelantul a avut un termen rezonabil de a înregistra un apel nemotivat. Or, dispozitivul hotărârii contestate a fost recepționat de către Onceanu Leonid în interiorul termenului de 30 zile acordat de legiuitor pentru exercitarea căii de atac-apelul.

Colegiul afirmă că în contextul legislației în vigoare în raport cu speța dată, apelantului/recurentului i-au fost asigurate condiții reale pentru a beneficia efectiv de continuitatea procesului și de a-și valorifica drepturile sale.

Astfel, argumentul recurentului precum că în perioada 30 iunie 2017-13 iulie 2017 a fost internat în spital, astfel fiind în imposibilitate de a depune cerere de apel în termen, nu poate fi reținut ca fiind relevant speței.

În concluzie, Colegiul conchide că acțiunile lui Onceanu Leonid nu constituie decât o eludare a acesteia de a-și realiza drepturile procedurale, rezultând din prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Recurentul nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare.

În această ordine de idei, Colegiul reiterează că nevalorificarea drepturilor procedurale de către Onceanu Leonid în termenul stabilit, nu poate fi calificată ca o îngrădire a accesului la justiție, garantat de art. 20 al Constituției Republicii Moldova, art. 5 Cod de procedură civilă, or, recurentul invocând acest aspect, a ignorat faptul că aceasta este o omisiune a lui. Respectiv, nu poate fi pusă pe seama instanțelor de judecată îngrădirea accesului la justiție, în condițiile când apelantul a ignorat prevederile legale.

Colegiul notează că unul din aspectele preeminenței dreptului, rezultând din jurisprudența CtEDO, este principiul securității raporturilor juridice.

Or, CtEDO statuează că dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac (Ponomaryov vs Ucraina, hotărârea din 03 aprilie 2008).

În atare circumstanțe, instanța de recurs relevă că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind restituirea cererii de apel ca fiind tardiv, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere și obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

În conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Colegiul precizează că circumstanțele expuse de recurent nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat, în condițiile când instanța de apel s-a conformat prevederilor legale la restituirea cererii de apel, or, participanții la proces urmează să-și valorifice drepturile garantate de lege în termenul stabilit, aspect specific și speței.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și conformă prevederilor legale, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii instanței de apel din 18 octombrie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Onceanu Leonid.

Se menține încheierea din 18 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Onceanu Leonid împotriva lui Grigoreț Ion cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru